

Τόνου μ' εἶπε· « — δὲν πιστεύω.
 Ἡ φιλτάτη μου Ἑλένη
 Ἰπερβαίνει,
 Κ' εὐτυχῆς παμβασιλεύω!

» Ἄ! δὲν εἶδες τὴν ὠραίαν
 Σὺ ἐλαίαν
 Ἐχ' ἢ φίλ' εἰς τὸν λαιμόν της ...
 ὦ! ἔλθὲ νὰ τὴν θαυμάσης
 Καὶ νὰ ἄσῃς
 Τὸ πολὺ τῶν καλλονῶν της! »

Καὶ ὑπῆγα καὶ τὴν εἶδα·
 Παρ' ἐλπίδα
 Τοῦ ὑπέφρονος Γοργίου,
 Εὐρον ἄνθος, κοινὸν κρένον,
 Ἐξ ἐκείνων
 Τῶν ἀνθῶν παντὸς ἡλίου.

Καὶ δὲν ἔψαλα τὰ κάλλι,
 Πλὴν μεγάλην
 Φωνὴ εἶπα τῷ Γοργίᾳ.
 — « Ἡ Ἑλένη πῶς σ' ἐμπνέει
 Καὶ σὲ καίει,
 Εἶναι μύθων ἀμβροσία. »

Καὶ παρῳργίσα τὸν φίλον,
 Καὶ ὀργίλον
 Καὶ φρικτὸν μ' ἔβριψ' ἐν βλέμμα
 Καὶ προσέθηκα — « Γοργίᾳ,
 Ἡ Λυδία
 Θεαιῶν φορεῖ τὸ στέμμα

» Ἄ! δὲν εἶδες τὴν ὠραίαν
 Σὺ ἐλαίαν
 » Ἐχ' ἢ φίλη εἰς τὰ στήθη,
 Στήθη ἄξια γλυφίδος
 Ἑλληνίδος,
 Μὲ γλυκύτητας εἰς πλήθη! .. »

Καὶ κατόπιν μου νῦν τρέχει,
 Πόθον ἔχει
 Νὰ σὲ ἴδῃ, ἄνασσά μου·
 Αὐτὸν δ' ἄφες νὰ θαυμάσῃ
 Ἐν ἐκστάσει
 Τὰ σὰ κάλλι, μάχισσά μου! »

Καὶ ἐράνη ὁ Γοργίας·
 Τῆς Λυδίας

Ἦστραψεν εὐθὺς τὸ ὄμμα,
 Κ' ἐμειδίασε τὸ χεῖλος
 Ἐρωτύλως,
 Κ' ἔψαλεν αὐτῆς τὸ στόμα.

Καὶ ἐθαύμαζεν ὁ πρῶτον
 Τῶν ἐρώτων
 Δίδων ἄλλη τὸ βραβεῖον·
 Τὸ πᾶν ἦτο ἔμπροσθέν του,
 Ὅπισθέν του
 Φῶς ἀνέσπερον ἡλίων.

Καὶ τὸ ἄσμα ἀντεστάλει
 Ἐν ἀγκάλῃ
 Ἀρμονίας ἀηδόνων,
 Κι' ὁ Γοργίας, γόνυ κλίνων
 Πρὸ ἀκτίνων,
 Θυμασμὸς ὑπῆρχε μόνον!

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ι. ΠΑΠΠΑΖΟΓΛΟΥΣ.

Ἡ Χρυσάλλις πρὸς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς.

Πρὸ δύο μηνῶν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐξῆς ὑπε-
 θύμισιν, νομίζοντες ὅτι ἤρκει τὸ μικρὸν ἐκεῖνο
 μάθημα ἵνα ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκον-
 τος τοὺς συνδρομητὰς μας ἐκείνους ὄφτινες, κατα-
 χρώμενοι τῆς ὑπομονῆς ἡμῶν, ἀνέβαλλον καὶ ἀνα-
 βάλλουσι τὴν ἀπότισιν τῆς εὐτελοῦς συνδρομῆς
 τῶν ἀπὸ διετίας σχεδὸν μέχρι τοῦδε·

« Ἡ διεθυσία τῆς «Χρυσάλλιδος» ὑπενομιζεῖ καὶ αὐ-
 θις τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον οὐδὲ γεν-
 ναῖον νὰ καθυστερῶσιν ἐπὶ πλέον τῆς εὐτελοῦς συνδρομῆς
 των. Ὅπως αὕτη τηρεῖ τὰς ὑποσχέσεις της δαπανῶσα,
 μοχθοῦσα καὶ τακτικῶς τὸ φύλλον ἐκδίδουσα, οὕτω καὶ
 ἐκεῖνοι πρέπει νὰ ἦναι τακτικοὶ εἰς τὴν πληρωμὴν, ἀνευ
 τῆς ὁποίας ἡ συντήρησις περιοδικῶν συγγραμμάτων καθί-
 σταται ἀκατόρθωτος. Εἰς μὲν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ πεπολι-
 τισμένου κόσμου οἱ συνδρομηταὶ προπληρώνουσιν ἀνεξαι-
 ρέτως τὴν συνδρομὴν των ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὴν
 Ἑλλάδα ἀναβάλλουσι τὴν πληρωμὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος
 πολλάκις, καὶ τινες αὐτῶν ὑποχρεοῦνται ἐνίοτε εἰς ἀπί-
 σιν τοῦ χρέους των διὰ τῆς πειθοῦς τῶν δικασ-
 τηρίων! »

Ἐπειδὴ ὅμως ἐπέστημεν ὅτι τὰ αἰσθητήρια
 τῶν κυρίων τούτων δὲν εἶναι ὅσον ἐνομιζόμεν λε-
 πτὰ, διακηρύττομεν αὐτοῖς ὅτι μετὰ παρέλευσιν
 ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον θὰ δημοσιεύσωμεν τρεῖς
 κατ' ἐπανάληψιν τὰ ὀνόματά των καὶ τοὺς τί-
 τλους των, καὶ ἐὰν καὶ τοῦτο δὲν ἰσχύσῃ, θὰ κα-
 ταδιώζωμεν αὐτοὺς δικαστικῶς, ἵνα λάβωμεν διὰ
 τῆς βίας ὅ,τι ἀδυνατοῦμεν νὰ κατορθώσωμεν
 διὰ τῆς πειθοῦς.

Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ, ΝΤΕΚΑΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ.